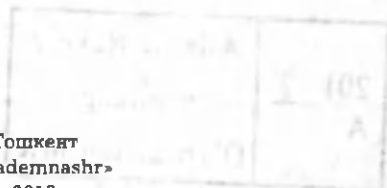

Айтжан АЛЛАБЕРГЕНОВА

УМРИМНИНГ ФАЗИЛАТИ

Шеърлар

Тошкент
«Академнашр»
2013

УЎК: 821.512.133-1

КБК: 84(5Ў)7 - *Ўз. адаб.*

A51

A51

Аллабергенова, Айтжан

Умримнинг фазилати: шеърлар /
А.Аллабергенова. – Тошкент: Akademnashr, 2013. – 48 б.

ISBN 978-9943-4120-7-1

УЎК: 821.512.133-1

КБК: 84(5Ў)7

41839
NO Ogi

Бу шеърлар беш нафар фарзандни тарбиялаб оёққа қўйган, ўндан ортиқ набирани ардоқлаб катта қилаётган, ҳаётини тажрибаси улкан Онагонинг битганларидир. Китобдаги инсоний меҳр-оқибат, ота-она олдидаги фарзандлик бурчи, қолаверса, Ватан, эл-улус қаршисидаги фуқаролик масъулияти хусусидаги шеърлар ҳам азиз китобхонларни бефарқ қолдирмайди деган умиддамиз.

Alisher Navoiy

nomidagi

O'zbekiston MA

2014/8

A

618

© Айтжан Аллабергенова
«Умримнинг фазилати»

© «Akademnashr», 2013

ISBN 978-9943-4120-7-1

СЎЗБОШИ

Айтжан Аллабергеновнинг асл касби шифокор. У 1954 йилнинг 10 майида Қорақалпоғистон Республикаси Тўрткўл туманига қарашли Гужум қишлоғида адабиётга меҳр қўйган зиёли оилада таваллуд топган. Мактабни тугатгач тиббиёт билим юртида таҳсил олди. Кейин узоқ йиллар Тўрткўл шаҳри касалхонасида ҳамширалик қилган.

Айтжан Аллабергенова гарчи шоирликка даъво қилмаса-да, ёшлигидан шеър ёзади. «Умримнинг фазилати» дея номланган илк мажмуасидан жой олган шеърларини ўқиркансиз, ҳар бир битикда аёлларга хос зийрак нигоҳни илғайсиз. Муаллиф мавзу танлаб, китоблар титкиламайди, шоиранинг шеърларида энг одатий кундалик ҳаёт, турфа ишлар, кайфият, ижтимоий ҳаётдаги, оиладаги инсоний муносабатлар акс этади. Мана шу одми шеърлар бағрида ҳам ўзига хос бадиий, ҳатто фалсафий хулосалар мавжудлиги ўқувчини хурсанд қилади. Шоира юр-

тимиздаги бунёдкорлик ишларидан фахрланиб қалам сурадими, унинг келажаги бўлган ёшларга ўз тажрибасини улашадими, болам-чақам деб тунларни бедор, беором ўтказгувчи онаизорларнинг қалб кечинмаларини қоғозга туширадими, бундан қатъи назар, ҳамма-ҳамасида бир илиқлик, самимият барқ уриб туради.

Боиси бу шеърларни беш нафар фарзандни тарбиялаб оёққа қўйган, ўндан ортиқ набиранни ардоқлаб катта қилаётган, ҳаётий тажрибаси улкан онахон битган. Китобдаги инсоний меҳр-оқибат, ота-она олдидаги фарзандлик бурчи, қолаверса, Ватан, эл-улус олдидаги фуқаролик масъулияти хусусидаги шеърлар ҳам сиз азиз китобхонларни бефарқ қолдирмайди деган умиддамиз.

*Муҳиддин ОМОН, шоир,
Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси аъзоси*

ВАТАНИМ

Дунё ичра дурдонадир Ватаним,
Дунё ичра бир донадир Ватаним.
Бу Ватанда яшаганлар хор бўлмас,
Адолатда ягонадир Ватаним!

Ватанимнинг гул боғлари, тоғи бор,
Олтин далам, дилларда ардоғи бор.
Энг муҳими, юртимни обод қилган
Деҳқон элим – қўллари қадоғи бор.

Гул юзидан нур таратиб яшайди,
Олам аҳлин лол қаратиб яшайди.
Сарбони ҳам тинчлик учун посбондир,
Ҳар юракда бахт яратиб яшайди.

Кўз тегмасин юртимнинг жамолига,
Истиқлолдан нур ичган иқболига.
Юртбошимнинг келажакда ишончи –
Янги авлод, ёшларнинг камолига!

Келажаги буюк юрт имконини,
Шу ёшларда кўрамиз нишонини.
Илму ирфон, одоб билан лол қилиб
Кўтарсинлар ўзбегимнинг шонини!

ОНАМГА

Онам ўтирибди чинор остида,
Оқ рўмол ўраган фаришта мисол.
Хушсурат онамнинг чевар дастида
Мен тикиб қолдирган ўша дастрўмол.

Дарвозалар очиқ, кўзи нигорон,
Супа узра олис йўлга қарайди.
Маънос нигоҳида соғинч намоён,
Нуқра сочларини шамол тарайди.

Оҳ онам, мунисим, бағрингизга бош
Қўйиб ётганимга неча йил бўлди?
Меҳрингизнинг нури бамисли қуёш,
Сизни қўмсаб рангим заъфарон бўлди.

Олис кетиб, соғинч нелигин билдим,
Бугун пойингизни тавоф қилурман.
Элликка кирсам-да болалик қилдим,
Сиз учун юзда ҳам бола бўлурман.

Онажон, ишонинг, мен энди бошқа,
Мутлақо ўзгардим, ўзим онаман.
Онажон, мен сизни кўтарай бошга,
Сиз энди шам бўлинг, мен парвонаман..

ОНА ҚИШЛОҒИМ

Она қишлоғим – Гужум,
Богида олма, узум.
Менга қадрдон тупроқ
Минг шаҳардан азизроқ.

Ёшлик чоғим ўтган жой,
Қир бошидан келар сой.
Болалигим паноҳи,
Шўхликларим гувоҳи.

Тушларимга кирган юрт,
Мен-ла бирга юрган юрт.
Қайда бўлсам ўйимда,
Қалбимда, кўз ўнгимда

Намоёнди дўстларим,
Сирдош, ширинсўзларим.
Бугун келдим қошинга,
Сигинай ҳар тошинга.

Отам-онам ўсган юрт,
Киндигимни кесган юрт.
Сойларингни соғиндим,
Ойларингни соғиндим.

Меҳримни қабул айла,
Меҳмон қизингни сийла.
Она қишлоғим – Гужум,
Сенга илҳақман ўзим...

ВАТАНИМ ДЕГАНДА

Ватаним деганда жимирилар жоним,
Жўшиброқ оқади томирда қоним,
Бахтга қоришиқдир бунда ҳар оним,
Меҳр-муҳаббатнинг макони Ватан,
Кўнглим гулга кирган бўстони Ватан!

Истиқлол майдони – беором юрак,
Гулга айланажак бунда ҳар тилак,
Кўзимга завқ бергай куёв-келинчак,
Ёшлик тавоф этар маъводир Ватан,
Умрингга таянч бир маънодир Ватан!

Рангли фавворалар, баланд минорлар,
Минг йиллик садалар, қадим чинорлар,
Ҳар шоҳу бутоғи куйлар изҳорлар,
Шунда қам тутамас дostonдир Ватан,
Парвоз этар бўлсанг, осмондир Ватан!

Бу осмон чароғон, юлдуз конидур,
Ой, қуёш нур сочар қаҳқашонидур,
Неча аждодларим нек армонидур,
Армон не, дилдаги жонидур Ватан,
Фахри-ифтихори, шонидур Ватан!

ИСТИҚЛОЛИНГ МУБОРАК

Камолинг кўркидан лол бўлди жаҳон,
Истиқлолинг муборак, жон Ўзбекистон!

Ҳуррият кўркида мағрурдир бошим,
Мангу порлаб тургай иқбол қуёшим,
Бахт сари чорлайди доно Юртбошим,
Яшайвер, гуллайвер, кўрмагил хазон,
Истиқлол муборак, жон Ўзбекистон!

Гул бўлсам, ранг берган она тупроқсан,
Кўнглимни ёритган мангу чироқсан.
Не-не ўлкалар бор, жаннатга менгзар,
Сен мингта жаннатдан ҳам яхшироқсан.

Бир сенинг бағрингда яйрайди жоним,
Тўйларинг муборак, Ўзбекистоним!

Кўркингдан айланай, шонингдан сенинг,
Эй она бешигим, волидам менинг,
Осмонлардан баланд, кенг эрур феълинг,
Кенг феълга муносиб шонинг муборак,
Ҳар лаҳзаси шукуҳ онинг муборак!

ДИЛДА ИФТИХОР

Қайдаки устувор қонун-интизом,
Шунда халқ яшайдур шоду фаровон.
Бошида бахт қуши парвона бўлар,
Бундай юрт осмони мудом чароғон.

Қайда маънавият – қойим пойдевор,
Кўнгилда кўкларни кўзлар журъат бор.
Ҳар жабҳанинг эзгу ривожин кўриб
Фуқаролар туяр дилда ифтихор!

Бу Ватан манимдир, жоним қадарим,
Умрим уммонида танҳо гавҳарим,
Ҳаётим устуни, ҳам тожи сарим,
Буюк юрт, суюк юрт боғим, бўстоним,
Олам аро тенгсиз ЎЗБЕКИСТОНИМ!

ШЕЪРИЯТ

Дардларимни қилиб дастурхон
Бошингни оғритдим, қадрдон.
Кўзлардаги унсиз ёшимни,
Ахир, сендан тутолмам пинҳон.

Сен яқиним, қалбим сирдоши,
Оқар сувсан мен учун гўё.
Тугаганда дилим бардоши,
Таскинларинг дилимга шифо.

Тўкиб солиб дардларим сенга,
Юрак ҳам тинчиди, хайрият.
Буюк бахтдир борлигинг менга,
Эҳ ҳамрозим, дўстим шеърият!

ЎЗИНГГА ЎЗИНГ МАСЪУЛ

Мен ўзимни тергаб яшайман,
Назоратим виждон измида.
Ҳар кунимга назар ташлайман
Иймон деган буюк кўзгуда.

Қайси ишим хайрли савоб,
Қай бир сўзим кимни ранжитар,
Ҳар бирига бергумдир жавоб,
Охиратда, ул тонг-ла маҳшар.

Юртим учун не ишлар қилдим,
Не каромат қилдим халқимга?
Қай юмушни фазилат билдим,
Не истакни солдим қалбимга?!

Она бўлиб болаларимни
Эл ишига қилолдимми шай?
Англашдимми нолаларимни,
Топгаймилар халқ учун лаббай?

Агар шундай бўлсалар, рози,
Розидурман умрим борича.
Шудир менга фарзанд эъзози,
Шудир жаннатларга дарича...

ТҮЙЛАР МУБОРАК!

(Фонд Форум томонидан бир неча
йиллардан буён жойларда ўтказилаётган
«1000 та никоҳ тўйи» акциясидан руҳланиб)

Ўнта келин, ўн куёв,
Бирваракай тўй бўлди.
Ҳали кўрмаган биров
Ёр-ёр, ялла куй бўлди.

Истиқлолдан нур ичган,
Бахтли ёшлар топишди.
Толеси бахтни қучган,
Ой-қуёшлар топишди.

Ўзбегимнинг минг йиллик
Қадрияти – саховат
Қайта тикланди, буюк
Ишлар топди камолот.

Фонд Форум ташкилотин
Ғояси топди эъзоз.
Ҳумо ёзди қанотин,
Бахт сари қилди парвоз.

Бундай улуғ ишларга
Улуғ инсонлар шайдир.
Бизнинг азиз Ватанда
Халқ бахтиёр яшайдир.

Бу гояни илгари
Сурганларга минг раҳмат.
Бахтли бўлсинлар бари,
Бўлсин соғу саломат!

БОЛАЛИКНИ СОҒИНИБ...

(Сингилларимга)

Жамалаксоч, жажжигина қизлар эдик,
Осмонлардан бахт юлдузин излар эдик.
Қир-адирда лола териб чарчасак-да,
Уйда қолган қўғирчоқни сизлар эдик.

Ўйин эди хола-хола, меҳмон-меҳмон,
Гапу гаштак, лой таомлар лиқ дастурхон.
Айтаверсам, сингилларим, эсимда йўқ,
Бўй қизларга айлангандик бизлар қачон?

Балки, илк бор қўшни йигит пахтаминизни
Тарозига элтиб берган кун эди ул.
Эҳтимолки, бир безори, бетаминизни
Танобини тортиб қўйган кун эди ул.

Не бўлса ҳам кечалари ойга боқиб
Шивир-шивир қилганимиз эсда ҳамон.
Онамизнинг бўлди энди, ухланглар деб
Меҳр ила койишлари улуг армон.

Бугун энди, сингилжонлар, бўлдик она,
Ҳар биримиз бир оила соҳибаси.
Бироқ ҳануз эслагаймиз биз пинҳона,
Чорлаб турар болаликнинг жозибаси...

БОР МЕҲРИМНИ СИЗГА БЕРДИМ

(Болаларимга)

1

Улуғладим сени, болам,
Лочин бўлиб учгин дедим.
Фариб қалбим тутиб бардам
Самоларни қучгин дедим.

Бор меҳримни беравердим,
Дилим бўлди мисли қуёш.
Камолингни кўрай дедим,
Кўрмай дедим кўзингда ёш.

2

Қалбингга мен қулоқ тутиб,
Умид учқун солавердим.
Ўзлимгни ҳам унутиб,
Сендан умид қилавердим.

Нигоҳингда меҳринг кўриб,
Дилим кўкларга чоғланди.
Она қалбим мумдай эриб,
Бир шам эди, чароғланди.

2014/8

A¹⁷

658

Alisher Navoiy

nomidagi

O'zbekiston MK

3

Бек бўлсин деб бекларга хос
Исм бердим, бердим нишон.
Кўриб қўйсин, қилсин ҳавас
Кўнгли очиқ ҳар бир инсон.

Доно бўлсин, оқил бўлсин
Деб тарбият айладим.
Илм олиб кучга тўлсин
Дебон хуш ният айладим.

4

Шердек бўлсин ҳам бақувват,
Етсин дедим ўз ёрига.
Чекмасин ҳеч ғам, уқубат,
Шукур қилсин бориға.

Одамийлик хислатини
Қаноат-ла сездирсин у,
Онажонини олиб
Бор оламини кездирсин у...

5

Доим меҳр кўрдим боқиб кўзингга,
Хушнуд бўлдим айтган ҳар бир сўзингга.
Тангрим ҳаққи, минг розиман, ўргилай,
Меҳринг ўтсин ўғлинг билан қизингга.

Қизим бор деб давраларда ғоздирман,
Кўкда қалбим сор, лочин парвоздирман.
Бахтинг кўриб ўзимни бахтли санай,
Сен туфайли кўнгли доим ёздирман...

ФАЗИЛАТ

Ҳар бирига бир боқиб,
Кулса дарёдай оқиб,
Ҳар ишини бир мақтаб,
Эртасига нон тахлаб,
Фарзандингни ўйлайсан,
Келажагин бўйлайсан.

Умр деган бир дарё,
Жўшиб оқар, билмайсан.
Қувончу шодликларинг
Қўшиб оқар, билмайсан.
Фарзандингни ўйлайсан,
Келажагин бўйлайсан.

Лекин афсус демайсан
Ўтиб кетган умрингга.
Кеча-кундуз тинмайсан,
Ҳеч бўлмаса, бир зумга.
Фарзандингни ўйлайсан,
Келажагин бўйлайсан.

Асли, ҳаёт шу экан,
Шул экан абадият.
Фарзандини ўйламоқ —
Инсоний чин фазилат.

Зеро, сенинг Онанг ҳам
Болам дея яшаган.
Сен ҳам бўлдинг муҳтарам
Ўз Онангга ўхшаган...

МУЪЖИЗА

Набира кўргач мен савлатли бўлдим,
Қуда-андали ҳам давлатли бўлдим.
Ўн битта неварам, қалблари осмон,
Мен ўзим шуларга ишончли посбон.

Ҳар бирин ўз феъли, ройишлари бор,
Меҳри бор, арази, койишлари бор.
Фақат бир нарсага бўламан хурсанд,
«Асал бувижоним» дейишлари бор.

Ўригидан, дерлар, данаги ширин,
Бор меҳр данақда экан яширин.
Мен ҳам буви бўлгач шуни англадим,
Бу ҳаётнинг гўзал тотининг сири...

ЎКСИНМА

Яхши-ёмон ўтиб кетди,
Ўз қисматин тотиб кетди,
Эски яра битиб кетди,
Чил-чил бўлиб ҳеч синма,
Ўксинма, дил, ўксинма.

Дарёларнинг селобидан,
Аёзларнинг азобидан,
Саратонлар саробидан
Беҳудага сен тинма,
Ўксинма, дил, ўксинма.

Тушди бошга не савдолар,
Тухмат, алам ҳам ғавғолар,
Вақтнинг малҳами даволар,
Аламларга бўйсунма,
Ўксинма, дил, ўксинма.

Асли, душман, ғанимлар
Айни шуни кутади.
Сен синмасанг, о дилим,
Ўзи зардоб ютади,
Шунинг учун сен синма,
Ўксинма, дил, ўксинма...

ҚАЙДА ҚОЛДИ?

Ишонганим тоғим эдинг,
Нафис гулли боғим эдинг,
Содиқ дўст-ўртоғим эдинг,
Ор-номуслар қайда қолди?
Бош айланган жойда қолди!

Йиғлаб сендан нажот кутдим,
Дўстим дебон қўлинг тутдим,
Бор дардимни ичга ютдим,
Вафоларинг қайда қолди?
Шовуллаган сойда қолди!

Уялмасдан ичдинг шароб,
Ўз ҳаётинг қилдинг хароб,
Нечун менга бердинг азоб,
Сафоларинг қайда қолди?
Сен йиқилган лойда қолди!

Афсус, афсус қилмадинг ҳеч,
Тақдир ҳукмин билмадинг ҳеч,
Ақлингни йиғ, бўлмасин кеч
Десам, бари қайда қолди?
Жавоб айла, бас, йўқолди...

ЧИН ЙЎЛДОШГА ЗОР БЎЛИБ..

Ўтиб қолса иссиқ жон
Чин йўлдошга зор бўлиб,
Топилмаса меҳрибон,
Дил ўксигай хор бўлиб.

Миннатли ош татимас,
Ҳатто қуёш ҳам кулмас.
Ичга кириб тошланар,
Булутдай дил ғашланар.

Ҳеч кимсанинг бошига
Бу хил савдо тушмасин.
Ғаним кўнгил ошига
Қошиғи қотишмасин.

ШАРОБХҮРГА

Эгилган бошингни яна эгдилар,
Ор-номус ва қадр бегона бўлди.
У энди одаммас мутлоқ дедилар,
Қалбингда ҳисларинг бирма-бир ўлди.

Кўзим кўр бўлсайди кўргунча мундоқ
Сенинг абгор, ношуд қиёфангни, дўст.
Лаънатлар тилайман шу кунга ҳар чоқ,
Эшитган сўзимга илон ташлар пўст.

Наҳот, бор-будингни тикдинг бўзага,
Ҳар тунни тонгларга улар майхўрлик.
Ҳурматинг қолмаган ҳайит, рўзага,
Сендан ор қилади онанг ҳам шўрлик.

Кеча маҳаллада бир йиғин сабаб
Яна сени тилга олди аёллар.
Мен йиғлаб юбордим онангга қараб,
Юрагимни тилди маъюс хаёллар.

Онанг ҳаққи, сен эй фарзанд нобакор,
Шаробдан воз кечгил, эзгу йўлга кир.
Йўқса, умринг ўтар елдек бесамар,
Сени эрмак этар, хор қилар тақдир...

ШУКУР ҚИЛГУМ

Шу кунларни берди менга худойим,
Ҳар лаҳзамга шукроналар айтаман.
Кунглимда ҳаловат, сафолар қойим,
Умримнинг гул фаслига қайтаман.

Ёмонликдан асраб ўзи, яхшига
Дуч қилгани айна бахтнинг ўзидир.
Бахт айланар юрагимнинг нақшига,
Шукроналик туйғуларим сўзидир.

Юракнинг титроғи вужудни ўртар,
Ҳисларим бир рангдор байроқ мисоли.
Ёмонлик ожиздир энди муқаррар,
Зафарга эш бўлтай кўнглим иқболи.

Ҳар оташ юракни куйга тўлдирган
Шукрона, қаноат туйғуси улуғ.
Қайғу дарахтини мангу сўлдирган
Севинч елларининг нафаси қутлуғ..

Шу кунларни берди менга худойим,
Ҳар лаҳзамга шукроналар айтаман.
Кўнглимда ҳаловат, сафолар қойим,
Умримнинг гул фаслига қайтаман..

МЕҲРИНГНИ СОТДИНГ

(Бир бемеҳр отага)

Тубанлик ҳам эви билан-да,
Муросага келмадинг зинҳор.
Сен шу қадар шафқатсизсанки,
Бардош тугаб, қолмади мадор.

Сендан мутлоқ кечиб кетишга
Тополмадим ўзимда журъат.
Дийдорингни тарк этишга
Йўл қўймади ибо, ҳамият.

Кийим кийса бирор фарзандинг,
Миннат ила узиб оласан.
Наҳот, азиз эмас дилбандинг,
Мушт ўқталиб қутқу соласан.

Фарзанд учун олган нарсангни
Пулга чақдинг, меҳрингни сотдинг.
Сенда юрак тошми, харсангми,
Наҳот, залолатга шу қадар ботдинг?

Кун келади, фарзандинг сени
Йиғлаб-йиғлаб қабрга элтар.
Бироқ билгил, эй жоҳил ота,
Қабристондан чиқиб унутар...

МЕҲР ҚОЛДИР ЎЗИНГДАН

Бу дунёда ҳамма омонат,
Меҳмон бўлар атига беш кун.
Меҳр қолдир ўзингдан фақат
Ворисларинг – авлодинг учун.

Дунё гўзал, сира тўймайсан,
Тор қилмагин уни ўзингга.
Токи дилдан меҳр қўймайсан,
Борлиқ олам хунук кўзингга.

Ҳар дардингга дардкаш топилгай,
Кўнглинг очиқ, қалбинг бўлса соф.
Андух эшиклари ёпилгай,
Эл ичида топгач эътироф.

Омонат дунёда не қолар?
Гунчадан ифорлар сочган гул.
Муғаннийдан қолар садолар,
Ёмон изсиз кетади буткул.

Бу дунёда ҳамма омонат,
Меҳмон бўлар атига беш кун.
Меҳр қолдир ўзингдан фақат,
Ворисларинг – авлодинг учун.

ҲАВАСИМ КЕЛДИ

(Марҳабо Каримовага)

Марҳабохон, ёзганингиз ўқидим,
Кўнглимдагин борин билиб олибсиз.
Дугоналар қалбидаги ҳисларин
Оқ қорғозга инжу қилиб солибсиз.

Хаёлимдан ўтган гумонларим ҳам,
Ҳеч кимга айтмаган армонларим ҳам,
Қулфу калит тушиб сирин очмаган
Дил ғазнасин сақлар ҳамёнларим ҳам —

Барча-барчасидан топибсиз хабар,
Инжа сўзлар билан айлабсиз баён.
Ҳар сўзни зар билиб, ўзингиз заргар,
Мисоли дил розин этибсиз аён.

Аёл бўлса киройи, шундайин бўлар,
Ҳар жиҳати тўла-тўқис, айна сиз каби.
Ҳар сўзида, ҳар ишида бир маъно бўлар,
Сўзларида, кўзларида аён матлаби.

Сизни кўриб чиндан ҳавасим келди,
Яшанг, дедим, омон бўлинг, бор бўлинг.
Кўнглимда илҳомдек бир насим елди,
Қалам тутдим мен ҳам, мададкор бўлинг!

РАШК АЙЛАМАНГ

Билмаганлар билиб олсин яхши-ёмонни,
Улоқтирсин дилдан бари шубҳа-гумонни.
Ҳар оила бахти эрур садоқат, асли,
Рашк айлабон қийнамангиз беҳуда жонни.

Севги бўлса, вафо унга ҳар он эгиздир,
Қалб қўрғони абад собит, барқарор мудом.
Шубҳа-гумон юракларга мисли бигиздир,
Ҳалок этар соф туйғуни улар батамом.

Гафлат босган неча чиркин юраклар, эсиз,
Миннати кўп, тухмати кўп эркаклар, эсиз,
Ушалмаган армон, орзу-тилаклар, эсиз,
Бари-бари қайдан бўлар, айтингиз, пайдо?
Рашк туфайли йўлдан озиб қилгайлар хато.

Кўзларингиз катта очиб қарангиз бир бор,
Севган юрак бўлгай доим ишққа вафодор,
Меҳр беринг, вафо қилинг севганингизга,
Рашк туфайли бўлмангиз ҳеч оламда абгор.

ҚАЙДА ХАТО ҚИЛДИМ?

(Қариялар уйидаги онагон ноласи)

Тонг-саҳарда бугун туриб эртароқ,
Озурда қалбимга тутдим мен қулоқ.
Ларзага келди-ю, нола қилмади,
Ўзингни тут деди қайгудан йироқ.

Ўзимни унутиб қўйганим боис
Кимгадир мен ўрнак бўлишим жоиз.
Нима бўлса берай дебман боламга,
Энди болам бардам, мен эса ожиз.

Едирдим, ичирдим, сочин тарадим,
Ўзим мискин юрдим, унга қарадим.
Болам деб жонимни фидолар қилдим,
Неки эзгулик бор, унга тиладим.

Аmmo бугун юрагим қон, бағрим қон,
Ортга қайтмоқ учун йўқ сира имкон.
Болам ташлаб кетган ғарибхонага,
Қайда хато қилдим, ўзим ҳам ҳайрон.

Нима бўлса бўлсин, онаизорман,
Боламни кўрмоққа ташнаю зорман.
Ҳеч кимнинг бошига бу кун тушмасин,
Фарзандим бор, етимдан ҳам абгорман...

КЕКСАЛИК ЭШИГИ

Соч оқариб, тўкилди қошлар,
Ёшликни хотирлаб кўзларда ёшлар,
Дард чекканда тугаб бардошлар,
Кексалик эшигин қоқиб турибмиз,
Ортга армон билан боқиб турибмиз.

Нимадир кемирар тирнаб юракни,
Ҳавога учирдик неча тилакни,
Ёшликни кузатдик бузмай пинакни,
Энди дарё мисол оқиб турибмиз,
Ортга армон билан боқиб турибмиз.

Не бахтким, қолгуси фарзанд, набира,
Ўзлари қўйгайлар ўлсам қабрга,
Ҳаммаси-чун шукур айтиб тақдирга,
Уфқдаги қуёшдек балқиб турибмиз,
Оқизоқ олмадек қалқиб турибмиз.

Кетсак, Аллоҳ берсин иймонимизни,
Дилдан олсин, бўлса гумонимизни,
Беҳишт қилсин ётоқ-ризвонимизни,
Боқийлик эшигин қоқиб турибмиз,
Ризолик нишонин тақиб турибмиз.

УЯЛ

(Бир тийиқсизга)

Сен ҳам ташла бир бор олдинга назар,
Жондош, қондошлардан қилмагин ҳазар,
Нописандлик, билсанг, ўзингга зарар,
Бу дунёда яқин кишингдан уял.

Сен ёмонга доим яқин юрасан,
Не ёмонлик қилсанг ўзинг биласан,
Юзинг қора бўлса, кимдан кўрасан?
Қилмишингдан уял, ишингдан уял.

Не учун сендан эл узоқ юрадир?
Сендан не чиқшин улус биладир,
Эҳтимол, сендан эл ҳазар қиладир,
«Ит ётиш, мирза туриш»ингдан уял.

Соғлигинг, тинчлигинг бой бердинг, ахир,
Сенга ота-онанг меҳри беқадр,
Эй гумроҳ, билсанг гар, умр биттадир,
Елдек бенишон кетишингдан уял.

МАЙЛИ, ЁМОН БЎЛАЙИН

Ёмонманми, яхшиманми, билмадим,
Лек ҳеч кимга мен ёмонлик қилмадим.
Ғийбат гапни билмасликка олардим,
Бор алашим ичга ютиб қолардим.

Англамайман, шундай бўлса-да ҳар он,
Нега дерлар мени ҳар доим ёмон?
Ким бўлса ҳам мен яхшилик тилардим,
Шунинг учун гапга қолиб юрардим.

Тўғри юрдим, ёмон сўздан узоқман,
Ҳаром келган ризқу рўздан узоқман.
Бор меҳримни фарзандларга атадим,
Миннат, таъна, ёмон кўздан узоқман.

Оиламнинг тинчин ўйлаб юрдим мен,
Оналикнинг бурчин ўйлаб юрдим мен.
Маишатдан узоқ бўлиб, заҳмат-ла
Аҳил-иноқ, гўзал қўрғон қурдим мен.

Шунча қилдим, мени ёмон десалар,
У яхшимас, ғийбат томон десалар.
Бандасига, майли, ёмон бўлайин,
Лек Тантрига соҳиб иймон бўлайин.

Хукм ўқиб, ваъз айтарми бандаси?
Инсон, ахир, Тангрининг арзандаси.
Фақат ўзи билгусидир қадримни,
Охиратда бергусидир ажримни.

ИЛТИЖО

Аллоҳимга ёққан бир жойим бўлса,
Гуноҳларим бир-бир ўчирса, шояд.
Савол-жавоблардан мустасно қилса,
Савобларим ажрин берса, ниҳоят.

Гуноҳларим ёмғир каби тўкилса,
Охиратда гўдак каби беғубор.
Менга раҳмат ила шараф ёғилса,
Икки дунём Тангрим этса улугвор.

Жойим қилса равза билан жинондан,
Замзам билан қориштира лойимни.
Мен сўрайман қабрим узра райҳондан,
То қиёмат васф қилар Худойимни...

КУЛИБ ЮРГИН

Кулгусиз лабларга ўргат табассум,
Нега мунғаясан мисоли хаста?
Ҳаёт аламларин унутиб бир зум
Қалбингни шодликка айла пайваста.

Кўзларингни севинч тарк этмасин ҳеч,
Қайғу-ҳасратларни улоқтир тамом.
Хафа қилганларнинг сен баҳридан кеч,
Сени кулдирганга кўрсат эҳтиром.

Дунё лаззатидан баҳраманд бўлиб,
Орзу-умид билан олдинга боққин.
Кулиб яша, яшна завқларга тўлиб,
Қаҳқаҳа гулхани дилингда ёққин.

Зероки, табассум – шифобахш неъмат,
Ҳар неки дардингга бўлғуси малҳам.
Кулиб юрганларга ҳамроҳ бахт, омад,
Кулгу билан енгар қайғуни одам...

ГИЙБАТЧИГА

Гийбатчи, ҳой гийбатчи,
Қўлингда қора қайчи.
Яхшиларнинг умрини
Бузмаюнинг шартми, айт-чи.

Бунча кўнглинг тор сенинг,
Тилинг мисли мор сенинг,
Ҳаётинг бекор сенинг,
Гийбатчи, сен ғурбатчи!

Кимгадир бериб озор
Лаззат топасан минг бор,
Лекин Тангрим хабардор,
Қиёматда суҳбат-чи?!

Гийбатни қўй, инсон бўл,
Эл дардига дармон бўл,
Охиратинг куймасин,
Кел, соҳиби иймон бўл!

ШИРИНСУХАН БЎЛИНГ

Гул юзли санамлар, сизники замон,
Яйраб яшанг, доим бўлингиз омон.
Чиройли сўзингиз билан гўзалдир
Сиз соҳиба бўлган файзли хонадон.

Меҳр-оқибатли, ҳунарли бўлинг,
Вафо, садоқатдан зеварли бўлинг.
Қайнота-қайнона дуосин олиб,
Маҳалла-кўйда ҳам севарли бўлинг.

Ўтган кунингиздан бўлманг норози,
Ҳар жойда мавжуддир тошу тарози.
Барчага бир кўз-ла боқмоқ қийиндир,
Энг аввал ёрингиз айлангиз рози.

Тенглик қилиб, тенгламани ечиб туринг,
Кўнгил қурсин, араздан воз кечиб туринг.
Ҳаёт шундай, пасту баланд гаплари кўп,
Ҳар қайсига мос кўйлақни бичиб туринг.

Ширинсухан бўлинг доим, элда азиз,
Каломингиз ширин бўлса қанддан лазиз.
Ҳамма бирдек офтоб келин атар сизни,
Эзгуликка йўғрилгувси гул умрингиз...

УЙИМИЗНИНГ ПИРИСИЗ, ОТА!

Уйимизнинг пирисиз, ота,
Қалбимизнинг нурисиз, ота.
Оила деб аталган қўрғон
Таянчи сиз, қўри сиз, ота.

Маслаҳатгўй, меҳрибон, ҳамдам,
Фарзандларнинг дардига малҳам.
Дунёдаги энг яхши одам,
Буюклардан буюксиз, ота.

Сиз бор экан, дилларда ғурур,
Фахр ҳисси жўшар муқаррар.
Биздан аввал сизни эслашур,
Бирор ишни уддаласак гар.

Бугун қутлуғ, гўзал айёмда
Фарзандларнинг номидан қутлаб
Шеърлар битдим сизнинг қалам-ла,
Шогирд, фарзанд бурчимни оқлаб.

Мудом сизга муносиб бўлиб,
Фақат раҳмат келтирай дедим.
Илҳом чоғи дарёдай тўлиб,
Шеърда меҳрим билдирай дедим...

АДАШГАН ҚИЗ ҚИСМАТИ

Гўзал туннинг чироқларида,
Фафлат босиб титроқларида,
Шайтоний ҳирс сиртмоқларида
Битта оҳу бўлди-ку қурбон,
Эсиз, эсиз, қийналар виждон.

Ҳеч кимсага дардин айтолмай,
Она юртга сира қайтолмай,
Бахт жомини қўлда тутолмай
Ҳалок қилди беғубор жонни,
Увол қилиб ёшлик, имконни.

Гул эди ул, хазон қилдилар,
Муҳаббатин арзон билдилар,
Орзуларин дилдан юлдилар,
Парвоз қилмай қўйди қаноти,
Куй бошланмай тинди баёти.

О Яратган, нотанти тақдир,
Қисмат, унинг гуноҳидан кеч.
Ёшлик қилиб ул адашгандир,
Ёш бўлмаса алданмасди ҳеч.

Тавба қилди, топди йўлини,
Ҳалолликка уни бошлагин.
Эзгуликлар тутсин қўлини,
Лаънат муҳрин олиб ташлагин..

ИШҚ ТУФАЙЛИ

Мажбур қилиб бўлмас юракни,
Ишқ қалбларга Тангридан нисор.
Вафо деган буюк тилакни
Ишқсиз дилдан кутмоқлик бекор.

Садоқату вафо туморин
Фақат севган юрак қадрлар.
Улар билгай висол хуморин,
Ҳижрон чоғи этгай сабрлар.

Ишқ боғидан гул терай десанг
Ҳамда бахтни тутмоқлик учун,
Севганимни эркалай десанг,
Адо этгил ошиқлик бурчин.

Ошиқ кимдир, фидойи юрак,
Севганига ҳар лаҳза қурбон.
Севги асли жасорат демак,
Ишқ туфайли буюкдир инсон!

ИСТАК

Сен ҳам севсанг нима бўларди?
Қайноқ қалбим нурга тўларди.

Эй севгилим, жону жаҳоним,
Сен ҳам севсанг, ошар имконим.

Икки дилни ишқ айласа банд,
Бўлар экан толеи баланд.

Сен ҳам мендек севолсанг агар,
Бахтлар раво бизга муқаррар.

Садоқатга сажда қилайлик,
Ишқ сеҳрини улуғ билайлик.

Мен тилайман туну кун сендан,
Тотли сўзинг аяма мендан.

Кўрган ҳавас қилсин бизларга,
Дуо қилсин: «Киринг юзларга!»

Десин: «Бахтнинг тимсолисизлар,
Сизга ҳавас қилар юлдузлар».

Шундай яшаб, шундай ўтайлик,
Ишқ қадрини баланд тутайлик...

МУНДАРИЖА

<i>Сўлабоши (Муҳиддин Омон)</i>	3
Ватаним	5
Онамга	6
Она қишлоғим.....	7
Ватаним деганда.....	8
Истиқлолинг муборак	9
Дилда ифтихор	11
Шеърият.....	12
Ўзинга ўзинг масъул.....	13
Тўйлар муборак!	14
Болаликни соғиниб.....	16
Бор меҳримни сизга бердим	17
Фазилат	20
Мўъжиза	21
Ўксинма	22
Ҳурматингиз қилолмасам.....	23
Қайда қолди?!	24
Чин йўлдошга зор бўлиб.....	25
Шаробхўрга	26

Шукур қилгум.....	27
Меҳрингии сотдинг.....	28
Меҳр қолдир ўзингдан.....	29
Ҳавасим келди.....	30
Рашк айламанг.....	31
Қайда хато қилдим?.....	32
Кексалик эшиги.....	33
Уял.....	34
Майли, ёмон бўлайин.....	35
Илтижо.....	36
Кулиб юргин.....	37
Ғийбатчига.....	38
Ширинсухан бўлинг.....	39
Уйимизнинг пирисиз, ота!.....	40
Адашган қиз қисмати.....	41
Ишқ туфайли.....	43
Истак.....	44

Адабий-бадний нашр

Айтжон АЛЛАБЕРГЕНОВА

УМРИМНИНГ ФАЗИЛАТИ

Шеърлар

Муҳаррир: Абдулла ШАРОПОВ

Мусаҳҳиҳ: Дилрабо МИНГБОЕВА

Техник муҳаррир: Алимардон АҶИЛОВ

Бадний муҳаррир: Хуршид ИБРОҶИМОВ

700 сўм

Нашриёт лицензияси: АИ №134, 27.04.2009

Теришга берилди: 23.08.2013 й.

Босишга рухсат этилди: 23.09.2013 й.

Офсет қоғози. Қоғоз бичими 60x84 ¹/₃₂

Journal гарнитураси. Офсет усулида босилди.

Ҳисоб-нашриёт т.: 1,11. Шартли б.т.: 1,39.

Адади: 500 нуска.

Буюртма № 68

«AKADEMNASHR» нашриётида тайёрланди
ва чоп этилди.

100156, Тошкент шаҳри Чилонзор тумани
20^А-мавзе 42-уй.

Тел: (+99871) 217-16-77

e-mail: akademnashr@mail.ru

web-site: www.akademnashr.uz